

Amendement 2**Guido Reil, France Jamet, Elena Lizzi, Stefania Zambelli, Nicolaus Fest, Peter Kofod, Dominique Bilde, Harald Vilimsky**

namens de ID-Fractie

Verslag**A9-0183/2020****Klára Dobrev**Werkgelegenheids- en sociaal beleid van de eurozone 2020
(2020/2079(INI))**Ontwerpresolutie (artikel 181, lid 3, van het Reglement) ter vervanging van de niet-wetgevingsontwerpresolutie A9-0183/2020****Resolutie van het Europees Parlement over het werkgelegenheids- en sociaal beleid van de eurozone 2020***Het Europees Parlement,*

- gezien artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU),
- gezien artikel 54 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de COVID-19-crisis ongekende gevolgen heeft voor alle lidstaten;
- B. overwegende dat het werkloosheidscijfer in de eurozone naar verwachting zal stijgen van 7,5 % in 2019 naar pakweg 9,5 % in 2020, maar wel met aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten;
- C. overwegende dat de door de overheid opgelegde lockdown om de COVID-19-crisis te bestrijden aanzienlijke gevolgen zal hebben voor de sociaaleconomische situatie van de burgers van de lidstaten, met name van diegenen met een zeer bescheiden inkomen; overwegende dat de COVID-19-crisis een onevenredig negatieve impact heeft op veel sectoren en beroepen;
- D. overwegende dat de behoefte aan sterke sociale en gezondheidszorgstelsels in de lidstaten door de COVID-19-crisis aan het licht is gebracht;
- E. overwegende dat sociale investeringen in de lidstaten over het algemeen van vitaal belang zijn om ervoor te zorgen dat de lidstaten beschikken over de nodige systemen om hun burgers hoogwaardige sociale diensten te bieden, met name op het gebied van onderwijs, pensioenen en gezondheidszorg;
- F. overwegende dat de arbeidsmarkten van de lidstaten en zelfs van bepaalde regio's binnen de lidstaten op diverse manieren verschillen en gebruikmaken van andere kaders; overwegende dat deze kaders van oudsher regionaal en nationaal op specifieke wijze zijn ontwikkeld en nauw verbonden zijn met de bestaande socialezekerheidsstelsels;

- G. overwegende dat de lidstaten reeds vóór de COVID-19-crisis werden geconfronteerd met structurele uitdagingen op de arbeidsmarkt, zoals een lage arbeidsparticipatie en een discrepantie op het gebied van vaardigheden en kwalificaties; overwegende dat er gerichte maatregelen op nationaal niveau nodig zijn om inactieven voor te bereiden op de specifieke behoeften van hun arbeidsmarkt;
- H. overwegende dat het gebrek aan geschoolde arbeidskrachten een van de grootste problemen vormt voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) in de eurozone; overwegende dat het gebrek aan geschoolde arbeidskrachten in sommige landen het gevolg is van een schaarste aan arbeidskrachten, terwijl het in andere landen te wijten is aan een structureel onevenwicht tussen de beschikbare arbeidskrachten en de behoeften van het bedrijfsleven;
- I. overwegende dat de lidstaten de economische gevolgen van de lockdown ter bestrijding van de Covid-19-crisis hebben beperkt door tientallen miljoenen werknemers in kortstondige regelingen te plaatsen, naar het voorbeeld van de *Kurzarbeit* (werktijdverkortingsprogramma) in Duitsland, waarbij de overheid werknemers 60 tot 85 % van hun loon betaalt om minder of helemaal geen uren te werken; overwegende dat de Commissie eind augustus 2020 heeft voorgesteld 81,4 miljard EUR te verdelen uit het pas opgerichte Europees instrument voor tijdelijke steun om het risico op werkloosheid te beperken in een noodtoestand (SURE);
- J. overwegende dat in de vijf grootste EU-landen naar schatting 9 miljoen werknemers die minder uren presteren, ongeveer 20 % van degenen die in dergelijke werktijdverkortingsregelingen zijn ingeschreven, zogenaamde “zombie jobs” hebben in sectoren die het door COVID-19 bijzonder lastig zullen blijven hebben, zoals de sector reizen, toerisme, horeca, entertainment en detailhandel; overwegende dat als de loonsubsidies in 2021 worden stopgezet, deze 9 miljoen mensen werkloos dreigen te worden; overwegende dat deze “zombie jobs” 6 % van de totale werkgelegenheid in de EU vertegenwoordigen¹;
- K. overwegende dat digitalisering en artificiële intelligentie van cruciaal belang zijn voor tal van economische sectoren, omdat ze het concurrentievermogen kunnen vergroten en banen en economische welvaart kunnen creëren; overwegende dat de technologische veranderingen hebben geleid tot een toegenomen vraag naar mensen met de gepaste vaardigheden; overwegende dat digitalisering enerzijds kansen kan bieden voor het creëren van banen en sociale vooruitgang, maar anderzijds ook werkloosheid kan veroorzaken;
- L. overwegende dat naast werktijdverkorting ook andere vormen van werk, zoals telewerken, in de hele EU massaal zijn omarmd; overwegende dat flexibele arbeidstijdregelingen en telewerken een cruciale rol kunnen spelen om banen te behouden en een beter evenwicht tussen werk en privéleven te ondersteunen;
- M. overwegende dat de door de overheid opgelegde lockdown om de COVID-19-crisis te bestrijden heeft geleid tot een toename van huiselijk geweld, wat op zijn beurt heeft geleid tot een stijging van het aantal dak- en thuislozen; overwegende dat de toename

¹ Allianz, *The risk of 9 million zombie jobs in Europe*, 17 juni 2020.

van de dak- en thuisloosheid in het afgelopen decennium vele verschillende oorzaken heeft en dat de lidstaten bijgevolg maatregelen moeten nemen op verschillende gebieden zoals gezondheidszorg, arbeidsmarktbeleid en bescherming van vrouwen tegen huiselijk geweld;

- N. overwegende dat de COVID-19-crisis een onevenredig negatieve impact heeft gehad op personen met een handicap en hun familie; overwegende dat de armoedecijfers, met inbegrip van kinderarmoede, in veel lidstaten nog steeds hoog zijn, en dat ook veel gepensioneerden het moeilijk hebben om de eindjes aan elkaar te knopen;
 - O. overwegende dat de COVID-19-crisis de problemen heeft blootgelegd en verergerd waarmee veel seizoenarbeiders worden geconfronteerd op het gebied van ziektekostenverzekering, sociale bescherming en passende werktijden;
 - P. overwegende dat Commissievoorzitter Ursula von der Leyen in september 2020 heeft aangekondigd dat 37 % van het herstelfonds van 750 miljard EUR zal worden besteed aan de doelstellingen van de Europese Green Deal;
1. is bezorgd over de sociale gevolgen van de COVID-19-crisis en de gevolgen van de door de overheid opgelegde lockdown, met name voor huishoudens met een laag inkomen, gezinnen en kwetsbare groepen zoals ouderen en personen met een handicap, alsook werknemers die tijdens de crisis in de frontlinie staan; verzoekt de lidstaten de vrijheden niet te beperken, tenzij dit absoluut noodzakelijk is;
 2. bevestigt nogmaals dat het arbeidsmarkt- en werkgelegenheidsbeleid exclusieve bevoegdheden van de lidstaten zijn en verwerpt bijgevolg de landenspecifieke aanbevelingen (CSR's) van de Commissie;
 3. betreurt het feit dat de werkloosheid onder jongeren in meerdere lidstaten nog altijd heel hoog is; is van mening dat de financiële instrumenten van de EU op dit vlak niet efficiënt zijn en slechts beperkte resultaten hebben opgeleverd; herinnert eraan dat, volgens Speciaal verslag nr. 3/2015 van de Europese Rekenkamer, met betrekking tot de jongerengarantie slechts beperkte vooruitgang werd geboekt en dat de resultaten achterbleven bij de aanvankelijke verwachtingen; wijst in dit verband op de noodzaak om de doeltreffendheid van de jongerengarantie te verbeteren alvorens na te denken over verhoging van de begroting ervan; herinnert de Commissie aan het subsidiariteitsbeginsel met betrekking tot de werkloosheid onder jongeren, die beter op het niveau van de lidstaten kan worden bestreden, rekening houdend met de behoeften van de nationale, regionale en lokale arbeidsmarkten;
 4. herinnert eraan dat het uitsluitend aan de lidstaten is om te beslissen welke binnenlandse beleidsmaatregelen zij nemen om jongeren te helpen hoogwaardige banen te vinden; verzoekt de lidstaten het vereiste regelgevingskader voor hun arbeidsmarkten te ontwikkelen en ten uitvoer te leggen en hun onderwijs- en opleidingsstelsels zodanig aan te passen dat jongeren voldoen aan de behoeften van de arbeidsmarkt; verzoekt de lidstaten kaders voor duale opleidingsstelsels in te voeren;
 5. wijst op de vergrijzing van de Europese bevolking; herinnert eraan dat demografische aspecten aanzienlijke gevolgen hebben voor de arbeidsmarkt; moedigt de lidstaten in dit verband aan beleid uit te voeren om de vergrijzing op het continent om te buigen zonder

gebruik te maken van het instrument migratie, dat tot sociale dumping leidt; wijst op de noodzaak om de arbeidsparticipatie van werknemers ouder dan 50 jaar te verhogen en hun digitale vaardigheden te verbeteren, zowel door stimulansen te creëren voor bedrijven op verschillende gebieden als door toegang tot mogelijkheden voor een leven lang leren te waarborgen;

6. verwerpt het voorstel voor een Europees systeem voor de herverzekering van werkloosheidsuitkeringen, aangezien dit een verdere stap vormt in de richting van een transferunie; is van mening dat een dergelijke regeling geen oplossing biedt voor de structurele nationale of regionale arbeidsmarktproblemen die van permanente aard zijn; dringt er in plaats daarvan bij de lidstaten op aan adequaat te investeren in arbeidsmarktbeleid en economische hervormingen om langdurige werkloosheid tegen te gaan;
7. benadrukt dat het pas opgerichte SURE-instrument tijdelijk moet zijn; verzoekt de ontvangende lidstaten een deel van de SURE-financiering te gebruiken om de vaardigheden van mensen die werkloos dreigen te worden te verbeteren, zodat zij kunnen overstappen naar meer levensvatbare sectoren;
8. moedigt de lidstaten aan maatregelen te nemen om de inclusie en integratie van personen met een handicap op de arbeidsmarkt te bevorderen;
9. moedigt de lidstaten aan ervoor te zorgen dat mensen die werken een loon verdienen waarmee zij in hun land een fatsoenlijk leven kunnen leiden; herinnert er in dit verband aan dat om het even welk besluit over de vaststelling van minimumlonen een prerogatief van de lidstaten is; is bezorgd over het feit dat de Commissie het momentum van het coronavirus aanwendt om haar eigen agenda inzake economische, sociale en milieukwesties te blijven doordrukken; herhaalt dat een concurrerend loon al naar behoren kan worden bereikt door middel van collectieve onderhandelingen en vakbonden;
10. is van mening dat de COVID-19-pandemie en de door de overheid opgelegde lockdown het aantal uren dat werknemers telewerken drastisch hebben doen toenemen; erkent dat telewerken veel sociale en financiële voordelen heeft voor werknemers en bedrijven; is van mening dat het feit dat de EU-instellingen en -agentschappen vanop afstand kunnen functioneren, voor de instellingen een ideale gelegenheid biedt om de uitgaven voor kantoorruimte te verminderen; moedigt de lidstaten aan om telewerken en platformwerk te ontwikkelen, te bevorderen, te ondersteunen en te reguleren;
11. dringt er bij de lidstaten op aan fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden te garanderen voor mobiele werknemers en grens- en seizoenarbeiders;
12. benadrukt dat kmo's van zeer groot belang zijn voor het creëren van economische groei en banen in de EU; verzoekt de lidstaten meer steun te verlenen aan kmo's;
13. wijst erop dat de armoedecijfers in veel lidstaten nog steeds hoog zijn; benadrukt dat het scheppen van fatsoenlijke banen de beste manier is om armoede te bestrijden; benadrukt dat kinderarmoede veel verschillende oorzaken heeft en dat relevante kwesties zoals gezondheidszorg, onderwijs, kinderopvang, voeding en huisvesting onder de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de lidstaten vallen; spoort de lidstaten ertoe

aan om de bestrijding van kinderarmoede als een prioriteit te beschouwen;

14. moedigt de lidstaten aan ervoor te zorgen dat hun belasting- en socialezekerheidsstelsels geen belemmering vormen voor het scheppen van banen; is van mening dat kmo-vriendelijke regelgeving een belangrijke voorwaarde is voor economische groei; herinnert eraan dat sterke en duurzame socialezekerheidsstelsels gebaseerd zijn op goed presterende en goed functionerende economieën;
15. verwerpt elke poging in het kader van de Europese pijler van sociale rechten om het sociaal beleid en de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten te standaardiseren, aangezien dit de doeltreffendheid van hun nationaal beleid op deze gebieden zou ondermijnen;
16. moedigt de lidstaten aan ervoor te zorgen dat hun pensioenstelsels toereikend en houdbaar blijven voor werknemers en zelfstandigen; moedigt de lidstaten aan fatsoenlijke ouderdomspensioenen te garanderen en armoede onder gepensioneerden aan te pakken;
17. is ingenomen met het feit dat veel lidstaten tijdens de COVID-19-crisis uitzonderlijke maatregelen hebben getroffen om dak- en thuisloosheid te voorkomen en aan te pakken door te voorzien in noodwoningen; moedigt de lidstaten aan goede praktijken uit te wisselen om het groeiende probleem van dak- en thuisloosheid aan te pakken;
18. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Or. en